

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
GARANTINIO FONDO
ĮSTATYMAS**

2000 m. rugsėjo 12 d. Nr. VIII-1926
Vilnius

Nauja įstatymo redakcija nuo 2013-01-01:

Nr. [XI-2079](#), 2012-06-19, Žin., 2012, Nr. 78-4017 (2012-07-04)

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šio įstatymo paskirtis – nustatyti Garantinio fondo sudarymo ir administravimo pagrindus, išmokų iš Garantinio fondo rūšis, dydžius ir skyrimo tvarką ir šio įstatymo nustatyta tvarka užtikrinti minimalų darbuotojų apsaugos lygį jų darbdaviui tapus nemokiam.

2. Šiuo įstatymu įgyvendinamas Europos Sąjungos teisės aktas, nurodytas šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Garantinio fondo samprata ir paskirtis

1. Garantinis fondas yra valstybės išteklių fondas.

2. Garantinį fondą administruoja Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) įgaliota institucija, vadovaudamasi Garantinio fondo nuostatais. Garantinio fondo nuostatus tvirtina Vyriausybė.

3. Garantinis fondas administruojamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucija, šiuo ir kitais įstatymais, Vyriausybės nutarimais ir kitais teisės aktais.

4. Išmokos iš Garantinio fondo skiriamos:

***1)** Lietuvos Respublikoje įsteigtų juridinių asmenų, išskyrus biudžetines įstaigas, politines partijas, profesines sąjungas, religines bendruomenes ir bendrijas, taip pat fizinių asmenų, ūkininkų ir kitų fizinių asmenų, kurie verčiasi individualia veikla, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme, kurių pagrindinių turtinių interesų vieta yra Lietuvos Respublikoje (toliau – fizinis asmuo), dėl kurių pradėtas Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytas bankroto procesas, darbuotojams;

2) kitų Europos Sąjungos valstybių narių arba kitų Europos ekonominės erdvės valstybių (toliau – valstybės narės) juridinių asmenų ar kitų organizacijų, dėl kurių pradėti Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytam bankroto procesui tolygūs nemokumo procesai, padalinių, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, darbuotojams;

3) Lietuvos Respublikoje neįsisteigusių valstybių narių juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių, fizinių asmenų, kurių pagrindinių turtinių interesų vieta yra kitoje valstybėje narėje, kurie atitinkama veikla verčiasi ne mažiau kaip dviejų valstybių narių teritorijose ir dėl kurių pradėti Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytam bankroto procesui tolygūs nemokumo procesai, darbuotojams, kurie nuolat dirba Lietuvos Respublikoje.

5. Jeigu šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyti juridiniai asmenys, valstybių narių juridinių asmenų ar kitų organizacijų padaliniai, fiziniai asmenys atitinkama veikla verčiasi ne mažiau kaip dviejų valstybių narių teritorijose, šis įstatymas taikomas jų darbuotojams, kurie nuolat dirba Lietuvos Respublikoje.

6. Juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių, fizinių asmenų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje (toliau – darbdaviai), kurie atitinkama veikla verčiasi ne mažiau kaip dviejų valstybių narių teritorijose, darbuotojai laikomi nuolat dirbančiais Lietuvos Respublikoje, jeigu jie Lietuvos Respublikoje faktiškai vykdo pagrindinius įsipareigojimus darbdaviui. Jeigu neįmanoma

nustatyti, ar darbuotojas nuolat dirba Lietuvos Respublikoje, laikoma, kad darbuotojas dirba valstybėje narėje, kurioje yra jo darbovietė.

7. Sprendžiant dėl nemokumo procesų, pradėtų kitoje valstybėje narėje, lygiavertiškumo Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytam bankroto procesui, atsižvelgiama į kitoje valstybėje narėje priimtus sprendimus dėl nemokumo procesų, kurie nurodyti 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 19 skyrius, 1 tomas, p. 191), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2011 m. birželio 9 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 583/2011 (OL 2011 L 160, p. 52), A priede.

8. Išmokos iš Garantinio fondo skiriamos darbuotojams, dirbusiems iki teismo nutarties iškelti bankroto bylą arba kreditorių susirinkimo nutarimo bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka priėmimo dienos, neatsižvelgiant į tai, ar jų darbo santykiai tęsiasi, ar darbo sutartis baigėsi darbo santykius reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka, taip pat neatsižvelgiant į darbo sutarties rūšį.

***Pastaba.** Paraiškas dėl išeitinių išmokų skyrimo buvusių darbdavių, nurodytų Lietuvos Respublikos Garantinio fondo įstatymo 2 straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose, kurių bankroto bylos iškeltos arba bankroto procesas ne teismo tvarka pradėtas iki Lietuvos Respublikos Garantinio fondo įstatymo įsigaliojimo dienos ir buvo tęsiamas įstatymui įsigaliojus, darbuotojams savivaldybės, kurios teritorijoje buvo įregistruotas šis darbdavys, likviduotas dėl bankroto įsigaliojus Lietuvos Respublikos Garantinio fondo įstatymui, tarybos įgaliota įstaiga arba jos pavedimu administratorius Garantinio fondo administratoriui teikia iki 2013 m. liepos 1 d. Šios paraiškos nagrinėjamos ir Garantinio fondo lėšos skiriamos pagal teisės normas, galiojusias iki įstatymo Nr. [XI-2079](#) įsigaliojimo.

Fiziniai asmenys, nurodyti 2 straipsnio 4 dalies 1 punkte, įmokas į Garantinį fondą moka nuo 2013 m. kovo 1 d.

ANTRASIS SKIRSNIS GARANTINIO FONDO LĖŠOS, JŲ NAUDOJIMAS IR SKYRIMAS

3 straipsnis. Garantinio fondo lėšos

1. Garantinio fondo lėšas sudaro:

- 1) darbdavių, nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose, įmokos;
- 2) Privatizavimo fondo lėšos;
- 3) valstybės biudžeto lėšos;
- 4) lėšos, gautos iš darbdavių Garantinio fondo administratoriaus reikalavimams tenkinti;
- 5) fizinių ir juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių savanoriškos įmokos;
- 6) pajamos už investuotas laikinai laisvas Garantinio fondo lėšas;
- 7) kitos teisėtai gautos lėšos.

2. Garantinio fondo lėšos kaupiamos ir saugomos Lietuvos Respublikos valstybės išdo (toliau – valstybės išdas) bendrojoje sąskaitoje.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytų įmokų dydis yra lygus 0,2 procento priskaičiuoto darbuotojams darbo užmokesčio, nuo kurio skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos, dydžiui.

4. Įmokos skaičiuojamos ir mokamos nuo tos dienos, už kurią darbuotojams pradedamas skaičiuoti darbo užmokestis. Įmokos mokamos kartą per mėnesį, tačiau iki 150 litų per metus dydžio įmokos gali būti mokamos kartą per metus, nuo 151 iki 300 litų – du kartus per metus. Įmokos sumokamos ne vėliau kaip per 15 dienų po ataskaitinio laikotarpio pabaigos. Kai įmokos mokamos kartą per metus, ataskaitinio laikotarpio pabaiga laikoma gruodžio 31 d., kai mokamos du kartus per metus – birželio 30 d. ir gruodžio 31 d.

5. Įmokos į Garantinį fondą administruojamos pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymą.

6. Laikinais laisvas Garantinio fondo lėšas valdo ir sprendimus dėl šių lėšų investavimo finansų ministro nustatyta tvarka priima Lietuvos Respublikos finansų ministerija (toliau – Finansų ministerija), garantuodama, kad reikalingos investuotos lėšos, taip pat investavimo metu gautos pajamos būtų laiku grąžinamos į valstybės išdo bendrąją sąskaitą išmokų iš Garantinio fondo skyrimo testinumui užtikrinti. Laikinais laisvomis Garantinio fondo lėšomis laikomos valstybės išdo bendrojoje sąskaitoje esančios Garantinio fondo lėšos, kurios laikinai neskiriamos išmokoms iš Garantinio fondo, nenaudojamos banko operacijoms ir išlaidoms, susijusioms su šio įstatymo 4

straipsnio 1 dalyje nurodytų paraiškų parengimu, taip pat Garantinio fondo administravimo ir laikinai laisvų Garantinio fondo lėšų investavimo išlaidoms apmokėti.

4 straipsnis. Garantinio fondo lėšų naudojimas

1. Garantinio fondo lėšos naudojamos šioms iki paraiškos skirti lėšas iš Garantinio fondo (toliau – paraiška) pateikimo Garantinio fondo administratoriui dienos darbuotojams neišmokėtoms išmokoms:

1) darbuotojui priklausantis darbo užmokestis, bet ne didesnis kaip užpraeitą kalendorinį ketvirtį, buvusį prieš darbuotojo atleidimo dieną, priskaičiuotų darbuotojui su darbo santykiais susijusių pajamų, nuo kurių skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos, 3/4 sumos ir neviršijantis kalendorinio ketvirčio, einančio prieš nutarties iškelti bankroto bylą arba kreditorių susirinkimo nutarimo bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka priėmimo dienos mėnesį, Lietuvos statistikos departamento skelbiamų trijų šalies ūkio vidutinių mėnesinių bruto darbo užmokesčių sumos. Kai užpraeitą kalendorinį ketvirtį, buvusį prieš darbuotojo atleidimo dieną, priskaičiuotų darbuotojui su darbo santykiais susijusių pajamų, nuo kurių skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos, suma yra mažesnė už tris minimaliąsias mėnesines algas arba tokios sumos nebuvo, išmokos darbo užmokesčio įsiskolinimui atlyginti dydis laikomas lygus trijų minimaliųjų mėnesinių algų sumai;

2) piniginė kompensacija už nepanaudotas kasmetines atostogas, neviršijanti vienos minimaliosios mėnesinės algos;

3) išeitinė išmoka, numatyta Lietuvos Respublikos darbo kodekso 140 straipsnyje, 297 straipsnio 4 dalyje ar Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – Įmonių bankroto įstatymas) 19 straipsnio 2 dalyje, neviršijanti dviejų minimaliųjų mėnesinių algų sumos;

4) apmokėjimas už prastovą, neviršijantis vienos minimaliosios mėnesinės algos;

5) Lietuvos Respublikos žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimų profesine liga laikinojo įstatymo nustatytas žalos atlyginimas dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimų profesine liga, kai ši prievolė šioje dalyje nurodyto įstatymo nustatyta tvarka nepereina valstybei.

2. Skiriant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas išmokas, Įmonių bankroto įstatymo nustatyta tvarka paskirto įmonės administratoriaus, Lietuvos Respublikos fizinių asmenų bankroto įstatymo (toliau – Fizinių asmenų bankroto įstatymas) nustatyta tvarka paskirto bankroto administratoriaus ar asmens, kitoje valstybėje narėje atliekančio įmonės administratoriaus ar bankroto administratoriaus funkcijas atitinkančias funkcijas, (toliau – administratorius) prašymu, Garantinio fondo lėšos naudojamos:

1) banko operacijoms, susijusioms su išmokų iš Garantinio fondo pervedimu į darbuotojų asmenines sąskaitas Lietuvos Respublikoje įsteiguose bankuose (bankų filialuose), apmokėti pagal atitinkamų bankų (bankų filialų) įkainius. Jeigu išmokos iš Garantinio fondo pervedamos į darbuotojų asmenines sąskaitas kitose valstybėse įsteiguose bankuose (bankų filialuose), su šių išmokų pervedimu susijusios išlaidos atlyginamos iš jų gavėjui skirtų išmokų iš Garantinio fondo. Jeigu banko operacijai apmokėti naudojamos Garantinio fondo lėšos, kai išmokos iš Garantinio fondo pervedamos į darbuotojų asmenines sąskaitas kitose valstybėse įsteiguose bankuose (bankų filialuose), viršija darbuotojui skirtų išmokų iš Garantinio fondo sumą, išmokos iš Garantinio fondo šiam darbuotojui nepervedamos;

2) išlaidoms, susijusioms su paraiškų parengimu (administratoriaus darbo daliniu apmokėjimu), apmokėti, kai bankroto byla nagrinėjama supaprastinto bankroto proceso tvarka. Šių išlaidų apmokėjimo tvarką ir dydžius (atsižvelgus į administratoriaus darbo apimtį, paraiškos sudėtingumą, darbuotojų skaičių ir kita), neviršijančius trijų minimaliųjų mėnesinių algų sumos, nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Garantinio fondo lėšos taip pat naudojamos Garantinio fondo administravimo išlaidoms apmokėti Garantinio fondo nuostatuose nustatyta tvarka ir laikinai laisvų Garantinio fondo lėšų investavimo išlaidoms apmokėti finansų ministro nustatyta tvarka.

5 straipsnis. Išmokų iš Garantinio fondo skaičiavimo tvarka

1. Išmokų iš Garantinio fondo dydis skaičiuojamas pagal teismo nutartimi ar kreditorių susirinkimo nutarimu patvirtintus darbuotojų reikalavimus, susijusius su darbo santykiais, apskaičiuotus pagal personalo ir buhalterinės apskaitos dokumentus ir susidariusius iki teismo

nutarties iškelti bankroto bylą ar kreditorių susirinkimo nutarimo bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka priėmimo dienos ir už laikotarpį, ne ilgesnį kaip du mėnesiai nuo teismo nutarties iškelti bankroto bylą ar kreditorių susirinkimo nutarimo bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka priėmimo dienos. Išmokos, numatytos šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose, skaičiuojamos nutraukiant darbo sutartį.

2. Kai administratorius pateikia pagrindimą dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, pagal kuriuos apskaičiuojamos išmokos iš Garantinio fondo, nebuvimo, bet nėra duomenų, patvirtinančių darbuotojų teisę gauti su darbo santykiais susijusią išmoką iš Garantinio fondo, jiems skiriamos Garantinio fondo lėšos, kurių suma sudaro ne daugiau kaip tris minimaliąsias mėnesines algas.

3. Apskaičiuojant iš Garantinio fondo skiriamas lėšas, taikomas minimaliosios mėnesinės algos dydis, galiojantis teismo nutarties iškelti bankroto bylą arba kreditorių susirinkimo nutarimo bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka priėmimo dieną.

6 straipsnis. Garantinio fondo lėšų skyrimas

1. Garantinio fondo lėšos, kai darbdavys neturi pakankamai nuosavų lėšų atsiskaityti su darbuotojais, kurių reikalavimai yra patvirtinti teismo nutartimi ar kreditorių susirinkimo nutarimu, skiriamos pagal administratoriaus Garantinio fondo administratoriui pateiktą paraišką.

2. Paraiškoje nurodoma darbdavio įsiskolinimų darbuotojams suma, prašoma skirti išmokų iš Garantinio fondo suma, darbuotojų, kuriems prašoma skirti išmokas iš Garantinio fondo, sąrašai ir jiems prašomų skirti išmokų iš Garantinio fondo pagal išmokų rūšis suma, prašomos skirti lėšos banko operacijoms apmokėti, taip pat nurodomos išlaidos, susijusios su paraiškos parengimu, ir kiti Garantinio fondo nuostatuose nurodyti būtini duomenys ir pridedami dokumentai sprendimui dėl Garantinio fondo lėšų skyrimo priimti. Už paraiškoje nurodytų duomenų atitiktį personalo ir buhalterinės apskaitos dokumentams administratorius atsako teisės aktų nustatyta tvarka.

3. Administratorius paraišką Garantinio fondo administratoriui pateikia per vieną mėnesį nuo teismo nutarties patvirtinti kreditorių reikalavimus įsiteisėjimo dienos ar kreditorių susirinkimo nutarimo patvirtinti kreditorių reikalavimus priėmimo dienos.

4. Garantinio fondo administratorius ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo paraiškos gavimo dienos išnagrinėja paraišką ir pateikia ją Garantinio fondo tarybai. Garantinio fondo taryba ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo paraiškos iš Garantinio fondo administratoriaus gavimo dienos priima sprendimą dėl Garantinio fondo lėšų skyrimo.

5. Išmokos iš Garantinio fondo neskiriamos:

1) darbuotojui, kuriam pačiam arba kartu su jo artimaisiais giminaičiais ar sutuoktiniu ne mažiau kaip vienus metus iki teismo nutarties iškelti bankroto bylą ar kreditorių susirinkimo nutarimo bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka priėmimo dienos nuosavybės teise priklausė daugiau kaip 50 procentų įmonės akcijų (dalių, pajų);

2) darbuotojui, kuriam išmokos, analogiškos šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytoms išmokoms iš Garantinio fondo, buvo skirtos kitų valstybių narių institucijų, atliekančių garantijų institucijų funkcijas. Jeigu šiame punkte nurodytam darbuotojui buvo skirtos išmokos iš Garantinio fondo, Garantinio fondo taryba priima sprendimą dėl darbuotojui skirtų išmokų iš Garantinio fondo grąžinimo. Šios išmokos iš Garantinio fondo grąžinamos Vyriausybės nustatyta tvarka.

6. Garantinio fondo tarybos sprendimai gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

7. Kai Garantinio fondo taryba priima sprendimą dėl Garantinio fondo lėšų skyrimo, Garantinio fondo administratorius su administratoriumi sudaro Garantinio fondo lėšų pervedimo sutartį (toliau – sutartis). Sutartyje turi būti nurodyta skiriama Garantinio fondo lėšų suma, jų naudojimo tvarka, sąskaita Garantinio fondo lėšoms pervesti, informacija apie šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą atvejį dėl išmokų iš Garantinio fondo nepervedimo, Garantinio fondo administratoriaus ir administratoriaus įsipareigojimai ir atsakomybė.

8. Administratorius ne vėliau kaip per 30 dienų nuo Garantinio fondo lėšų pervedimo į sutartyje nurodytą sąskaitą dienos perveda darbuotojams jiems skirtas išmokas. Pervestos ir pagal paskirtį nepanaudotos Garantinio fondo lėšos ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šiame punkte nurodyto termino pabaigos grąžinamos į valstybės išdo bendrąją sąskaitą.

9. Grąžinus į valstybės išdo bendrąją sąskaitą pervestas ir pagal paskirtį nepanaudotas Garantinio fondo lėšas, taip pat šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytu atveju, kai

išmokos iš Garantinio fondo nepervedamos, išmokos iš Garantinio fondo darbuotojams išmokamos Vyriausybės nustatyta tvarka ne vėliau kaip per trejus metus nuo Garantinio fondo tarybos sprendimo dėl Garantinio fondo lėšų skyrimo priėmimo dienos.

10. Patvirtinta darbuotojų reikalavimų, susijusių su darbo santykiais, suma mažinama iš Garantinio fondo sumokėtos išmokos suma. Garantinio fondo administratorius turi atgręžtinio reikalavimo teisę išieškoti šią sumą iš darbdavio. Garantinio fondo administratoriaus reikalavimai tenkinami Įmonių bankroto įstatymo ir Fizinių asmenų bankroto įstatymo nustatyta tvarka.

11. Darbuotojai nepraranda teisės gauti išmokas iš Garantinio fondo darbdaviui į Garantinį fondą nesumokėjus šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytų įmokų.

TREČIASIS SKIRSNIS

GARANTINIO FONDO LĖŠŲ ADMINISTRAVIMAS IR FINANSŲ KONTROLĖ

7 straipsnis. Garantinio fondo administratorius

Garantinio fondo administratorius:

1) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka nagrinėja paraiškas ir teikia jas Garantinio fondo tarybai sprendimui dėl Garantinio fondo lėšų skyrimo priimti;

2) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka skelbia informaciją apie paraiškų nagrinėjimo eigą Garantinio fondo administratoriaus interneto svetainėje;

3) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka sudaro sutartis su administratoriais;

4) rengia ir teikia Garantinio fondo tarybai Garantinio fondo lėšų sąmatos projektą ir Garantinio fondo metinių ataskaitų rinkinį;

5) rengia ir teikia Garantinio fondo tarybai ketvirčio ir metinę Garantinio fondo administratoriaus veiklos ataskaitas ir skelbia jas Garantinio fondo administratoriaus interneto svetainėje;

6) tvirtina paraiškos ir sutarties pavyzdines formas, rekomendacijas dėl paraiškų pildymo ir teikimo ir skelbia jas Garantinio fondo administratoriaus interneto svetainėje;

7) Garantinio fondo tarybos prašymu teikia informaciją dėl išmokų iš Garantinio fondo skyrimo, Garantinio fondo lėšų sąmatos vykdymo ir kitų Garantinio fondo administravimo klausimų;

8) bendradarbiauja su valstybių narių institucijomis, atliekančiomis garantijų institucijų funkcijas ir teisės aktų nustatyta tvarka teikia joms ir Europos Komisijai informaciją;

9) tvarko informaciją apie Garantinio fondo lėšų naudojimą;

10) techniškai aptarnauja Garantinio fondo tarybą;

11) atlieka kitas Garantinio fondo nuostatuose nustatytas funkcijas.

8 straipsnis. Garantinio fondo taryba

1. Garantinio fondo taryba prižiūri Garantinio fondo administratoriaus veiklą.

2. Garantinio fondo tarybos sudėtį tvirtina Vyriausybė arba jos įgaliota institucija. Garantinio fondo tarybos veiklai vadovauja pirmininkas arba, kai jo nėra ar jis negali dalyvauti posėdyje, – jo pavaduotojas, kuriuos skiria Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iš valstybės valdymo institucijų atstovų.

3. Garantinio fondo taryba sudaroma iš 12 narių: keturi atstovauja darbuotojų interesus ginančioms organizacijoms (profesinėms sąjungoms ir jų susivienijimams), keturi – darbdavių organizacijoms (susivienijimams, asociacijoms ir kt.) ir keturi – valstybės valdymo institucijoms.

4. Garantinio fondo taryba veikia pagal jos patvirtintą darbo reglamentą.

5. Garantinio fondo taryba:

1) priima sprendimus dėl Garantinio fondo lėšų skyrimo;

2) pritaria Garantinio fondo lėšų sąmatos projektui ir Garantinio fondo metinių ataskaitų rinkiniui ir teikia juos Vyriausybei;

3) svarsto ketvirčio ir metinę Garantinio fondo administratoriaus veiklos ataskaitas ir teikia pasiūlymus dėl Garantinio fondo administravimo;

4) tvirtina metinę Garantinio fondo tarybos veiklos ataskaitą;

5) teikia pasiūlymus dėl Garantinio fondo sudarymo ir išmokų iš Garantinio fondo maksimalių dydžių;

6) atlieka kitas Garantinio fondo nuostatuose nustatytas funkcijas.

9 straipsnis. Garantinio fondo atskaitomybė ir finansų kontrolė

1. Garantinio fondo lėšų sąmatą ir Garantinio fondo metinių ataskaitų rinkinį tvirtina Lietuvos Respublikos Seimas (toliau – Seimas) Vyriausybės teikimu.

2. Vyriausybė Garantinio fondo lėšų sąmatos projektą teikia Seimui tvirtinti kartu su atitinkamų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo projektu Lietuvos Respublikos Seimo statute nustatyta tvarka ir terminais. Jeigu ateinančių metų Garantinio fondo lėšų sąmata nepatvirtinama iki einamųjų metų pabaigos, Garantinio fondo lėšos, skiriamos vadovaujantis šio įstatymo 4 straipsniu, metų pradžioje iki Garantinio fondo lėšų sąmatos patvirtinimo kiekvieną mėnesį negali viršyti 1/12 praėjusiais metais Garantinio fondo tarybos skirtų Garantinio fondo lėšų.

3. Garantinio fondo metinių ataskaitų rinkinio sudarymą, tvirtinimą ir skelbimą reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymas (toliau – Viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymas). Garantinio fondo metinių finansinių ataskaitų rinkinys teikiamas Finansų ministerijai Viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymo nustatyta tvarka ir įtraukiamas į valstybės konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

4. Valstybės kontrolė kiekvienais metais atlieka Garantinio fondo metinių ataskaitų rinkinio auditą ir parengia audito išvadą.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos
Garantinio fondo įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/94/EB dėl darbuotojų apsaugos jų darbdaviui tapus nemokiam (OL 2008 L 283, p. 36).

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-191](#), 2001 02 27, Žin., 2001, Nr. 22-716 (2001 03 14)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 3, 4, 5, 9, 10, 12 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-631](#), 2001-12-06, Žin., 2001, Nr. 104-3703 (2001-12-12)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-1119](#), 2002-10-08, Žin., 2002, Nr. 102-4544 (2002-10-25)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 3, 5, 6, 12, 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-1673](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 73-3350 (2003-07-23)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-2139](#), 2004-04-15, Žin., 2004, Nr. 61-2188 (2004-04-27)
ĮMONIŲ IR ORGANIZACIJŲ NEKILNOJAMOJO TURTO MOKESČIO ĮSTATYMO, KELIŲ
PRIEŽIŪROS IR PLĖTROS PROGRAMOS FINANSAVIMO ĮSTATYMO, GARANTINIO FONDO
ĮSTATYMO, RINKLIAVŲ ĮSTATYMO, MOKESČIŲ UŽ PRAMONINĖS NUOSAVYBĖS OBJEKTŲ
REGISTRAVIMĄ ĮSTATYMO, MOKESČIO UŽ APLINKOS TERŠIMĄ ĮSTATYMO, KONSULINIO
MOKESČIO ĮSTATYMO, LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO
ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d.

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-2469](#), 2004-09-29, Žin., 2004, Nr. 152-5533 (2004-10-16)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 1, 3, 9 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI
ĮSTATYMO PAPILDYMO PRIEDU ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. lapkričio 1 d.

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-2538](#), 2004-11-04, Žin., 2004, Nr. 171-6298 (2004-11-26)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO, ĮMONIŲ BANKROTO ĮSTATYMO, LAISVŲJŲ EKONOMINIŲ
ZONŲ PAGRINDŲ ĮSTATYMO, ŽEMĖS ŪKIO BENDROVIŲ ĮSTATYMO, ŪKININKO ŪKIO
ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-519](#), 2006-03-23, Žin., 2006, Nr. 41-1460 (2006-04-13)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 1, 3, 4, 5, 6, 10, 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
BEI ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 4 straipsnio 1 ir 2 dalys įsigalioja nuo 2006 m. gegužės 1 d.

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1222](#), 2007-06-26, Žin., 2007, Nr. 77-3054 (2007-07-12)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 7 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja tų metų, kurių ataskaitų rinkinius viešojo sektoriaus subjektai privalo sudaryti pagal
Viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymą, sausio 1 dieną.

Pakeitimas:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1831](#), 2008-11-14, Žin., 2008, Nr. 137-5380 (2008-11-29)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 7 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS
Nauja įstatymo redakcija

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1636](#), 2008-06-26, Žin., 2008, Nr. 79-3100 (2008-07-12)
GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 9 straipsnyje nurodytos išeitinės išmokos iš Garantinio fondo pradėdamos mokėti nuo 2008 m.
liepos 1 d.
Iš Garantinio fondo išmokamų išeitinių išmokų sumoms taikomi tokie Lietuvos Respublikos Vyriausybės
patvirtinti išeitinių išmokų dydžio (iki 2 minimaliųjų mėnesinių algų) apribojimai, kokie buvo taikomi tuo
laikotarpiu, per kurį šiame įstatyme nurodytiems darbuotojams buvo mokamas darbo užmokesčio
įsiskolinimas iš Garantinio fondo.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1731](#), 2011-11-22, Žin., 2011, Nr. 146-6853 (2011-12-01)

GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO 4 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-2079](#), 2012-06-19, Žin., 2012, Nr. 78-4017 (2012-07-04)

GARANTINIO FONDO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija

Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 3 straipsnį, **įsigalioja 2013 m. sausio 1 d.**

Darbdavių, kurių bankroto bylos iškeltos arba bankroto procesas ne teismo tvarka pradėtas iki šio įstatymo įsigaliojimo, paraiškos nagrinėjamos ir lėšos iš Garantinio fondo skiriamos pagal teisės normas, galiojusias iki šio įstatymo įsigaliojimo.

Paraiškas dėl išeitinių išmokų skyrimo buvusių darbdavių, nurodytų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos Garantinio fondo įstatymo 2 straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose, kurių bankroto bylos iškeltos arba bankroto procesas ne teismo tvarka pradėtas iki Lietuvos Respublikos Garantinio fondo įstatymo įsigaliojimo dienos ir buvo tęsiamas įstatymui įsigaliojus, darbuotojams savivaldybės, kurios teritorijoje buvo įregistruotas šis darbdavys, likviduotas dėl bankroto įsigaliojus Lietuvos Respublikos Garantinio fondo įstatymui, tarybos įgaliota įstaiga arba jos pavedimu administratorius Garantinio fondo administratoriui teikia iki 2013 m. liepos 1 d. Šios paraiškos nagrinėjamos ir Garantinio fondo lėšos skiriamos pagal teisės normas, galiojusias iki šio įstatymo įsigaliojimo.

Fiziniai asmenys, nurodyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos Garantinio fondo įstatymo 2 straipsnio 4 dalies 1 punkte, įmokas į Garantinį fondą moka nuo 2013 m. kovo 1 d.

*** Pabaiga ***

Redagavo Aušrinė Trapinskienė (2012-10-30)

ausrine.trapinskiene@lrs.lt